

HOOFDKAAS

KNOECK

*Ingrediënten: drums, basgitaar,
2 gitaren, steeldrum, marimba,
2 trombones, 2 trompetten, zang,
2e stem, koor, mondharp.*

“Inderdaad mensen. Hardop. Hij kan hardop denken. Vroeger kon hij zelfs heel mooi denken, urenlang kon ik naar hem luisteren... Nu... Nou ja, daar is niks meer aan te doen. Vindt u het goed dat hij voor ons denkt of heeft u liever dat hij voor ons danst? Ik heb liever dat hij voor ons danst, dat is veel vrolijker. Vroeger danste hij de farandole, de almee, de branle, de fandango, en zelfs de horlep pijp. Zonder hem zou ik nooit iets anders gedacht en nooit iets anders gevoeld hebben dan die lage dingen die te doen hebben met mijn beroep van... dat is niet belangrijk. Het schone, de genade, de laatste waarheden waren voor mij ontoegankelijk en daarom heb ik een knoeck genomen.”

“Wat is een knoeck?”

“Zijn jullie niet van hier? Zijn jullie wel van deze eeuw? Vroeger had men narren. Nu heeft men knoecks. Althans, zij die het zich kunnen veroorloven. Ik heb een knoeck genomen.”

“Wat is een knoeck?”

“In aanmerking genomen dat uit de recente werken van Knipper en Wattmann blijkt dat er een persoonlijke God bestaat Quaquaquaqua met een witte baard Quaqua buiten tijd en ruimte die ons vanuit de grote hoogten van zijn goddelijke apathie zijn goddelijke athambie zijn goddelijke afasie liefheeft op enkele uitzonderingen na men weet niet waaftom maar dat komt nog wel en naar het voorbeeld van de goddelijke Miranda lijdt met hen die zijn men weet niet waarom maar men heeft de tijd in de kwellingen in het vuur waarvan het vuur de vlammen voor de korte tijd dat het nog duurt en wie kan het betwijfelen tenslotte de balken in brand steken dat wil zeggen de hel opstuwen naar de wolken zo blauw vandaag nog en vredig zo vredig van een vredigheid die niet lang duurt maar daarom niet minder welkom is maar laten we niet, op de zaken vooruitlopen en in aanmerking genomen dat van de andere kant als gevolg van de onvoltooide onderzoeken laten we niet op de zaken vooruitlopen van de onvoltooide maar niettemin door de onvoltooide onderzoeken de bekende zaken van de bekende zaken is vastgesteld dat de zaken die te doen hebben met mijn beroep van... dat is niet belangrijk. Het schone, de genade, de laatste waarheden waren voor mij ontoegankelijk en daarom heb ik een knoeck genomen.”

veroorloven. Ik heb een knoeck genomen.”

“Wat is een knoeck?”

“Dat zeg ik net. Dat komt omdat hun geheugen niet meer zo goed is. Mensen, ik ben blij dat u er bent. Heus, oprecht blij. Ziet u, de weg is lang wanneer men onderweg is gedurende... twintig jaar, ja, dat klopt, twintig jaar achter elkaar. En ziet u, mijn vrienden, wij kunnen niet lang zonder het gezelschap van onze gelijken, zelfs als de gelijkenis maar onvolkomen is. En daarom zullen wij, als u het goed vindt, een ogenblik bij u blijven, voor we het helaas de ste wagen verder te gaan. Prettige avond. Onvergetelijk. En het is... Dozy... nog niet afgelopen. 't Schijnt van niet. Het begint pas. Het is Stenen. De verschrikkelijk mooi. Net als in het theater. Net als in het Verdomme!” cus.”

Teksten gebaseerd op:

1. Knoeck — Samuel Beckett (1906-1989), *Wachten op Godot*, vert. uit het Frans door Jacoba van Velde, De Bezige Bij, 1988.

2. Beguine — Giza Ritschl (1869-1942), *Ik zing, ik drink...* (1905), Sipke van der Land (ed.), *De mooiste liefdesgedichten van vroeger en later*, Kok, 1991.

BEGUINE

Ingrediënten: zang, 2e stem, koor, 3 trompetten, guitarrón, baritonkofferdrum, 2 gitaren, 2 trombones.

Ik zing, ik drink, ik lach, ik dans
terwijl mijn harte weent.

Mijn ogen schitteren in wilde glans
terwijl mijn harte weent.

Verneem de zangen die ik zing,
en drink met mij de wijn.
Volmaakt mijn zelfbegoocheling,
bedwelmend moet het zijn.

Ik zing, ik drink, ik lach, ik dans
terwijl mijn harte weent

terwijl mijn harte weent.
Mijn ogen schitteren in wilde glans
terwijl mijn harte weent.

Verneem de zangen die ik zing,
en drink met mij de wijn.
Volmaakt mijn zelfbegoocheling,
bedwelmend moet het zijn.

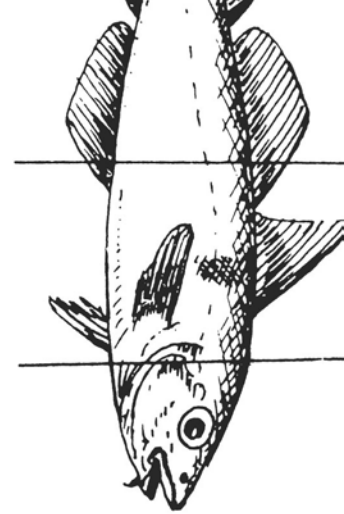
Aan mij is er toch niets verbeurd,
mijn ziel geniet en lacht!
Het ergste is nu toch gebeurd:
mijn lief verliet mij vannacht.

RECORD

Ingrediënten: drums, basgitaar, 2 gitaren, bastuba, 2 trombones, 2 trompetten, zang, koor.

tussen putten en kronkelende naden
rollen de korrels der sekonden
en nogmaals speel je de onbespeelbare plaat
terwijl je verslagen in de bouwput ligt
gewond door een hondsdolle melodie die
alsmaar met kokende ogen knippert
maar niets loslaat

zo walst de waarheid op naar haar centrale
schoon beschadigd zegeviruszend aan het eind
aan het eind draait zij zich om
draait zij zich om zich automatisch te herhalen

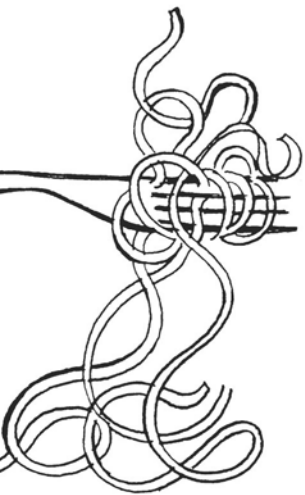

3. Record — Lucebert (1924-1994), 'Record' (1989), *Verzamelde gedichten*, De Bezige Bij, 2002.

4. Sherry — Venedikt Jerofejev (1938-1990), *Moskou op sterk water*, vert. uit het Russisch door Mieke Lindenburg, Van Oorschot, 1979.

5. Eeuwige bewonderaar — Samuel Beckett, (1906-1989), *Hé Joe en Sintels*, vert. uit het Engels door Jacoba van Velde, De Bezige Bij, 1967.

draait zij zich om zich te herhalen te herhalen om zich te herhalen automatisch tot het eind

SHERRY

Ingrediënten: drums, guitarrón, 2 gitaren, bastuba, 2 trombones, 2 trompetten, zang, koor.

“Weet je wat jij moet doen?”

“Oh! Ik weet het al! Dat zijn zij weer! De Engelen des Heren!”

“Ja natuurlijk! Dat zijn wij weer!”

“Ik voel me beroerd...”

“Ja, we weten wel dat je je beroerd voelt. Ga even een eindje lopen, dan voel je je wel beter... over een half uur...”

“Oh engelen, engelen, weten jullie...?”

“Nou?”

“Ik voel me beroerd...”

“Ja, we weten wel dat je je beroerd voelt. Ga toch naar de stationsrestaurant. Misschien is daar wel wat te krijgen. Gisteravond hadden ze daar sherry. Sherry!”

EEUWIGE BEWONDERAAR

Ingrediënten: basgitaar, 3 gitaren, 2 trombones, autocircuit, zang, trompet.

Is er nog een levende ziel die je liefheeft?... Is er nog een levende ziel die medelijden met je heeft?... Pas op dat ie niet zonder komt te zitten. Ooit daar aan

op dat je niet zonder komt te zitten... Ooit daar aan gedacht?... Hé jongen?...

Het geluid dat u hoort is de zee. Ik zeg, het geluid dat u hoort is de zee, we zitten op het strand. Ik zeg het omdat het geluid zo vreemd is, zo anders dan het geruis van de zee, dat als je niet zag wat het was, je niet zou weten wat het was. Vandaag is hij kalm, maar vaak hoor ik hem, als ik buiten wandel en begin te praten, net hard genoeg om hem niet meer te horen, niemand merkt het. Maar nu praat ik aldoor, waar ik ook ben. En op een keer ben ik naar Zwitserland gegaan om van het gedonder af te komen en daar sprak ik de hele tijd, zonder ophouden. Vroeger had ik niemand nodig, alleen mezelf. Verhalen, verhalen, jaren en jaren van verhalen, tot ik behoefte kreeg aan iemand, die bij me is, iemand, een vreemde, een vreemde om tegen te praten, me te verbeelden dat hij me hoort, jarenlang zo, en dan, nu, aan iemand die... die me gekend heeft, vroeger, iemand, wie dan ook, die bij me is, me verbeelden dat hij me hoort, wat ik ben, nu. Ging ook niet. Ook dat niet.

Is er nog een levende ziel die je liefheeft?... Een levende ziel die medelijden met je heeft?... Pas op dat je niet zonder komt te zitten... Ooit daaraan gedacht?... Als je zonder kwam te zitten en mij niet meer had?... Als je daar zit in die oude vodden en alleen nog luistert naar jezelf... De eeuwige bewonderaar... Steeds zwakker, steeds zwakker, tot de laatste snik...

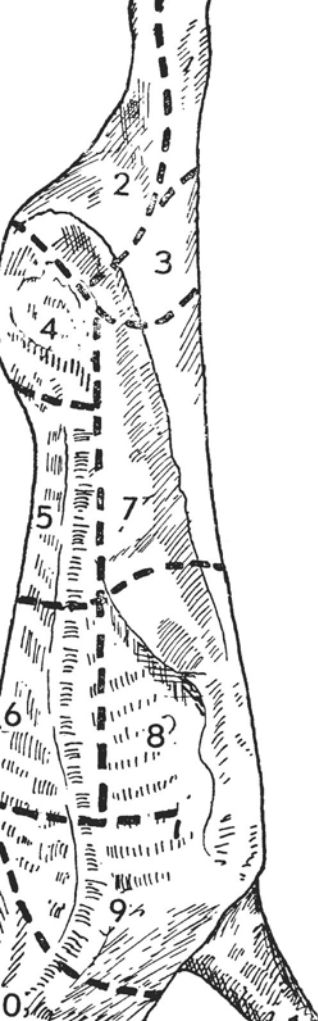
ste snik...

VLEESMOLEN

Ingrediënten: drums, contrabas, gitaar, steeldrum, vibrafoon, bastuba, trombone, 2 trompetten, baritonsax, klarinet, viool, piano.

In 2003 maakte André van der Hout een film ter inleiding op de opera *Vier voor Vier*, onze muzikale bewerking van het toneelstuk *Elisabeth Bam* (1928) van de Russische schrijver Daniil Charms. Deze film is een collage van allerhande bewegende beelden, die wat onderwerp en betekenis betreft volledig los van elkaar staan: dansende schoorsteenvegers, een vleesmolen in vol bedrijf, foeragerende huismuizen, enzovoort. De openingsscène — een fragment uit de film *De Steeg* (1932) van Jan Koelinga, met muziek van mr. A.P. Bauer* — toont een accordeonist in een Rotterdamse steeg. Het lied van deze straatmuzikant ligt aan de basis van het nummer *Vleesmolen*.

In eerste instantie is het niet helemaal duidelijk wie de componist is van deze muziek: mr. A.P. Bauer of de accordeonspeler. Bij nadere beschouwing lijken deze twee echter één en dezelfde persoon te zijn. De zegelring aan de rechter ringvinger van de overigens sjofel geklede straatmuzikant verraadt diens ware identiteit. Hiermee is het laatste woord over het auteurschap nog niet gezegd, want het is heel goed mogelijk dat de meester in de rechten inspiratie heeft gevonden bij een populair wijsje, waarvan

goed mogelijk dat de meester in de rechten inspiratie heeft gevonden bij een populair wijsje, waarvan de maker wel nooit achterhaald zal worden. Nadere socioëtnomusicocinematografische onderzoekingen kunnen wellicht klaarheid in deze kwestie brengen.

*) <http://experimentele.filminnederland.nl/index.php?id=23&show=film&oid=63582>

DE RIVIER

Ingrediënten: basgitaar, gitaar, ebou, zang, drumfiets, kifkassa.

Ik ben op een mooie avond
naar de Bristolstraat gegaan
en daar leken de passanten
op een veld van golvend graan.

Bij de spoorbrug over 't water
zong een man een liefdeslied
dat weerklonk onder de bogen:
"Echte liefde eindigt niet.

Liefste, ik zal van je houden
tot rivieren over bergen springen,
van China tot in Afrika
de vissen in de straten zingen.

Tot de diepe, grijze Noordzee
aan een lijn te drogen hangt
en de Grote Beer de Kleine
in zijn armen terugverlangt.

7. De rivier — W.H. Auden
(1907-1973), *Ik ben op een
mooie avond...*, vert. uit het
Engels door Willem Wilmink,
*Vertel me de waarheid over de
liefde*, Bert Bakker, 1995.

Uren, dagen, maanden, jaren,
vlieden als een schaduw heen?
Niet voor mij, aan wie de liefde
als een nieuwe god verscheen.”

Maar de klokken gingen grommen,
gingen bonzen, wijd en zijd:
“Laat de Tijd je niet bedriegen.
Niemand overwint de Tijd.

In de grot van boze dromen,
in het Oordeel na de lust,
zit de Tijd op jou te loeren
en hij kucht, wanneer jij kust.

Want in hoofdpijn en in zorgen
wordt het leven zwak en vaag,
tot de Tijd zijn prooi komt halen,
morgen of wellicht vandaag.

Sneeuw maakt ook de groenste dalen
tot een witte woestijn.
En de sprongkracht van de danser
is op zekere dag voorbij.

Steek je handen in het water,
tot je polsen toe erin.
Vraag dan, wat er is gebleven
van het prachtige begin.

EENDEEI
10 minuten koken

van het prachtige begin.

In de gangkast kraakt een gletsjer,
een woestijn is het ledikant.
En de barst in de theepot
is een laan naar Dodenland.

Als gelovigen gaan vloeken
en de dief de waakhond bijt,
en Sneeuwitje voor haar dwergen
haar slanke benen spreidt,

kijk dan even in de spiegel.
Kijk je wanhoop maar eens aan.
Want het leven blijft een zegen,
al is alles vreemd gegaan.

Blijf maar uit het raam staan kijken,
huil een beetje voor mijn part.
Hou van je duistere buurman,
met heel je duister hart.”

Daar werd heel diep in de avond
klok noch minnaar meer gehoord.
De rivier met zijn diep water
stroomde onverschillig voort.

PORTIEK

Ingrediënten: gitaar, 2 trombones, 2 trompetten, zang.

8. Portiek — zie no. 4.

Nee, dames en heren. Natuurlijk heb ik niet de smoor in omdat ik gisteren toch weer niet ben uitgekomen bij de stationsrestauratie. Dat doet er geen klap toe: als het vandaag niet is, dan morgen. En ook heus niet omdat ik vanmorgen zomaar in een wildvreemde portiek wakker werd. Gisteren ben ik blijkbaar in een of andere portiek op de trap gaan zitten, van beneden gerekend was het de veertigste tree. M'n koffertje hield ik dicht tegen me aangeklemd — en zo ben ik simpelweg in slaap gevallen. Nee, daar heb ik niet de smoor over in.

ZILVERSTUK

Ingrediënten: drums, guitarrón, 2 banjo's, vibrafoon, bastuba, trompet, piano, zang, koorzang, theremin.

Er gaat een zilveren munt, een zilveren muntstuk,
van hand tot hand, van hand tot hand.
Rusteloos rollend, rinkelend, tollend,
van hand tot hand, van hand tot hand.
Vergooid door een drinker,
onder tafel beland,
doorboord door een kogel,
verloren in bloedrood zand.

Er gaat een zilveren munt, een zilveren muntstuk,
van hand tot hand, van hand tot hand.
Stille tijdrover, hart van mij,
verklinkend als een kerkklok,
verloren, vergooid, vergoekt.

9. Zilverstuk — (I) Louis Lantz (1913-1987), *River of no Return* (film), 20th Century Fox, 1954, dir. Otto Preminger (1906-1986) / vert. uit het Engels door Ferry Heyne — (II) Jotie T'Hooft (1956-1977), *Reizen (I)* (1978), *Verzamelde gedichten*, Elsevier Manteau, 1981.

verloren, vergooid, vergokt,
een muntstuk in het stof der tijd.

Er gaat een zilveren munt, een zilveren muntstuk,
van hand tot hand.
Oog om oog, tand om tand.

LOCOMOTIEF

*Ingrediënten: drums, basgitaar, 2 gitaren, bastuba, zang,
2e stem.*

niet de vervaarlijke schaduw
met zijn dikke pens vol pistolen
beiden ingevet als een locomotief onder nul

beiden ingevet als een locomotief onder nul
in een landschap glinsterend van pissende
drenkelingen — zijn duistere trawanten

schaduw zijn
in een ondoordringbaar woud
dat zou wat zijn: het grote hout
houdt het kleinhout zo droog
dat het vlug ontvlamt en het zwijnen
verdrijft naar alle kanten

beiden ingevet als een locomotief onder nul
in een landschap glinsterend van pissende
drenkelingen — zijn duistere trawanten

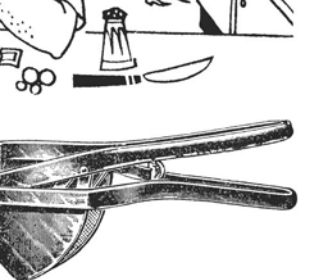

10. Locomotief / Locomotive —
Lucebert (1924-1994), 'Een klei-
ne herder denkt' (1982), *Verzamelde
gedichten*, De Bezige Bij,
2002.

11. Alleenstaande ledematen —
 (I) Lucebert (1924-1994), 'De
 Amsterdamse School' (1952),
 Verzamelde gedichten, De Bezi-
 ge Bij, 2002 / (II) Werner
 Schwab (1958-1994), *Mijn hon-
 demond*, vert. uit het Duits door
 Tom Kleijn, Faecaliëndrama's, De
 Trust/International Theatre and
 Film Books, 1993.

Afb. 206. Pureeknijper

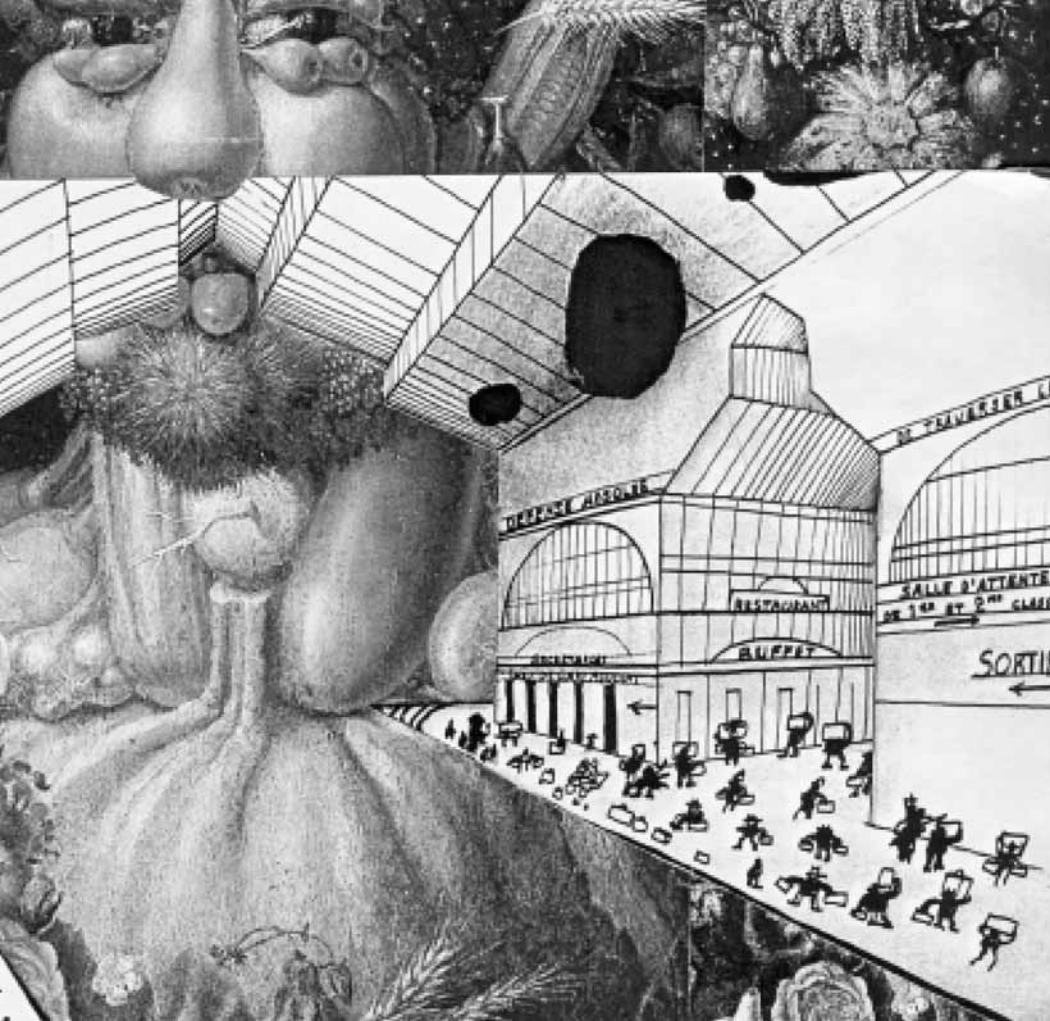
ALLEENSTAANDE LEDEMATEN

*Ingrediënten: drums, basgitaar, gitaar, vibrafoon, 2 bastuba's,
 2 trombones, 2 trompetten, baritonsax, piano, optigan, zang,
 2 altsaxen.*

ik zou zo graag een verkeerde wereldstad maken
 en een prijsvraag uitschrijven om mezelf in te
 zenden
 verpakt in een portiek
 warm verpakt in de koudblauwe armen van de
 enige leegloopster die hedentendage nog leeft
 ja ik ben zo een inzending van een verwilderde
 oplossing
 en ik zal zeggen de notaris die mij openbreekt
 meneer plak mij maar weer dicht en retourneer mij
 ik wil niet winnen

ik wil alleen wonen tussen mijn alleenstaande
 ledematen
 onder de schaamte die mij overschaduwet
 als een dikke bankrekening
 op de wanhoop die mij laat wankelen
 als biggest business
 want ik ben een verzinsel
 ik ben een verzinsel
 maar een echt verzinsel
 de wereld is een groene bol
 opgevuld met rotzooi

die rolt en rolt en omwikkeld is met de zenuwen
 die mij uit de schedel naar buiten groeien
 de wereld is een verzinzel
 maar een echt verzinzel
 de wereld en ik
 hebben elkaar verzonnen

TOEN

Ingrediënten: guitarrón, 2 gitaren, marimba, zang.

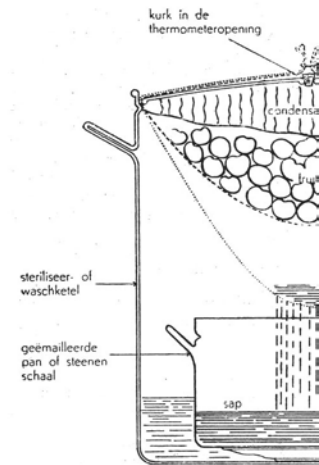
toen je naar binnen ging uit de regen aldoor winter
 aldoor regen van de straat naar binnen sloop toen
 niemand keek en door de zalen bibberend en druipend
 tot je een zitplaats vond en ging zitten om uit te rusten
 te drogen dan opdonderen en wegwezen wanneer was dat

gaf het op gaf op en ging zitten op de stoep in de
 vale ochtendzon gaf op en dan opdonderen en wegwezen
 naar beneden noch naar links noch naar rechts geen blik
 voor de oude namen de oude scènes geen andere gedachte
 in je hoofd dan wegwezen en nooit meer terug

aldoor winter eindeloze winter het ene jaar na het
 andere alsof het niet kon eindigen het oude jaar alsof
 de tijd niet verder kon toen naar binnen weg van de
 straat toen niemand keek uit de kou en de regen duwde
 de deur open noch naar rechts noch naar links ging
 zitten op de eerste vrije plaats

12. Toen — Samuel Beckett (1906-1989), Toen, vert. uit het Engels door Jacoba van Velde, *De Bezige Bij*, 1979 / *That Time* (1974), *Ends and Odds*, Faber and Faber, 1977.

links ging zitten op de eerste vrije plaats

op de drempel iemands drempel met de koffer op je knieën in de oude groene overjas in de vale ochtend-zon zonder te weten waar je was en dan opdonderen en wegwezen of was dat een andere keer dat alles een andere keer was er ooit een andere keer was dan toen opdonderen en wegwezen van dit alles en nooit meer terug

HEISA-HO

Ingrediënten: drums, basgitaar, 2 gitaren, zang, 2e stem, 3e stem

O klaag niet, meiden, ach en wee,
want mannen wank'len immer,
één voet op 't land en één in zee,
standvastig zijn zij nimmer.
Spaar dus je tranen, laat hen gaan,
wees opgewekt en blij,
laat klacht en zuchten overslaan
tot heisa-ho-joechei.

Zing dus niet meer in liefdesmart
uw droeve madrigalen,
want vals was steeds het mannenhart,
sinds de eerste nachtegalen.
Spaar dus je tranen, laat hen gaan,
wees opgewekt en blij.
Laat klacht en zuchten overslaan
tot heisa-ho-joechei

13. Heisa-ho — William Shakespeare (1564-1616), *Veel drukte om niets*, vert. uit het Engels door Willy Courteaux, Shakespeare in love. De liefdespoëzie van William Shakespeare, Bert Bakker, 1999. Muziek deels gebaseerd op *Champs* van Wire.

tot heisa-ho-joechei.

HOOFDKAAS

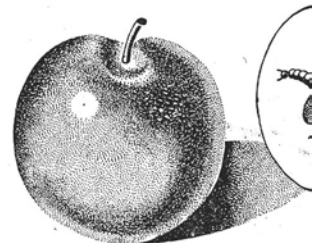
Ingrediënten: drums, basgitaar, gitaar, 2 trombones, 2 trompetten, zomerhaan, zang, koor, accordeon, conserven.

Wat is het verschil
als je ergens wordt gevonden
of als je zelf een mens kunt vinden
het is het verschil tussen de overwinnaar en de
onverwonnene
waar heb ik niet overal gelegen
als een dode hond op straat bij de kerk
hee Strontsjef
het is zondag
zondag
omdat er een zomer is in het leven
nou moet je weg
helemaal weg
weg totdat je dood bent
eindelijk helemaal doodvormig
jij drinkt jouw wereld in het leven naar beneden
zeiden ze altijd
en niemand heeft Hondebeksjef gevonden

...
ik ben een meester in het verrekken
mijn landstreek kent mij al langer
dan dat ik aan het verrekken ben
en iedere veldweg moet mij kennen
iedere boom die om ophangen vraagt

14. Hoofdkas — zie no. 11 (II).

iedere boom die om ophangen vraagt
langs een natte veldweg
daar hebben twee vochtige hondesnuiten tegen
elkaar aan moeten botsen
toddats tussen die twee de hoofdkaas is gestold
volle broek
volle buik
zwoerd gekookt varkensvlees spek
een paar wormen
een grote smerige lever om mee te zuipen
en een paar peperkorrels
dat was dan de Hondebeksjef
verrot geboren en onsterfelijk
onsterfelijk als zo iemand die ze nergens op de
wereld hebben kunnen schijten

Sommige teksten zijn bewerkt
door Ferry Heyne.

De Kift

Pim Heijne - gitaar, steeldrum, vibrafoon,
theremin, banjo, basgitaar, ebow, koorzang
Mathijs Houwink - basgitaar, guitarrón, banjo, koorzang
Patrick Votrian - bastuba, trombone, bariton, koorzang
Jan Heijne - trompet
Han Hulscher - trompet, bastrompet, koorzang
Wim ter Weele - drums, koorzang, gitaar, drumfiets, banjo,
conserven
Ferry Heyne - zang, trompet, trombone, bariton, gitaar
Marco Heijne - 2e stem, koorzang, steeldrum

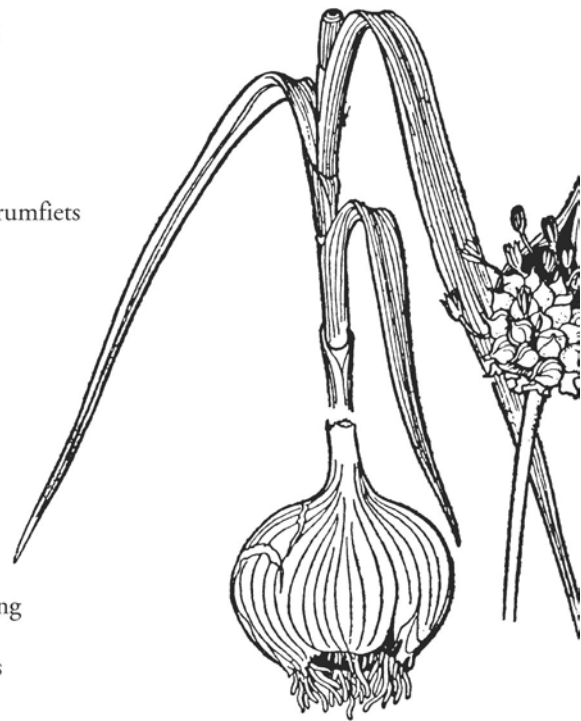
Gasten (Wereldbolstoforkest)

Frank van den Bos - piano, accordeon, 2e stem, koorzang
Mirte Hulscher-Ruks - viool
Koen Schouten - baritonsax, altsax
Onno Kortland - contrabas
Tommie Freke - klarinet
Lex Bak - vibrafoon, marimba

Ferry Heyne - composities, opname & mix
Pim Heijne - compositie *Eeuwige bewonderaar / De rivier /
Alleenstaande ledematen / slide-solo Knoeck / intro Heisa-ho*
Niels de Wit - compositie *Sherry*
Dolf Planteijdt - compositie *Portiek*
Marcel Baars - arrangementen *Knoeck* (marimba) / *Toen*
(marimba) / *Vleesmolen / Alleenstaande ledematen*
Patrick Votrian - arrangement *Alleenstaande ledematen*

Danny Gras - opname & mix
Hay Zeelen - mastering
Wim ter Weele - vormgeving & mix
Ferry Heyne - tekstkeuze & bewerking
Han Hulscher - tekstredactie
Jos Kley - lay-out tekstboek
André Amaro - hemelse gerechten
Erik Christenhusz - fotografie
Hans (van) 't Mannetje - drumfiets
Douke van der Ploeg - beschildering drumfiets
Primaveraquint - drukwerk

Dolf Planteijdt - zaageluid
René de Boer - zaageluid
Robert Bakker - monitorgeluid
Marloes Wijenhoven - licht
Eveline Dideren - kleding
An van der Hoorn - handel
V2 - distributie
Marco Heijne - zaken
Ber Fontaine - planning
Frank van den Bos - boekhouding
Willemijn van den Bos - fondsenwerving
Mischa Verheijden - rechten
Dymph van der Gun - vertaling Engels
Diane Butterman - vertaling Engels
Gerard Kranen - vertaling Frans
Kim Andringa - vertaling Frans
Festina Lente - website

Met dank aan

het thuisfront, José Antonio Flores Farfán, Euridice Montes de Oca, Sicco Faase, Monique de Adelhart Toorop, Bert Wagendorp, Kristien Magdelijns, Truus van der Pal, Marion Wondergem, bestuur Stichting Moer-Staal (Nic Grandiek, Peter van Gelderen, Cees Danenberg, Jos Kley), NFPK+, M.A.O.C. Gravin van Bylandt Stichting, SNS Reaal Fonds, Honig-Laan Fonds, alle vouwers en plakkers

Frankrijk

Stefani Gicquiaud (rangetachambre) - zaken
Benoit (Propergol) - boekingen
Abir Ajouz (MOKA INK) - publiciteit
Anticraft - distributie

België

Mischa Verheijden (misha@dekift.nl)

Nederland

De Kift, Postbus 14, 1540 AA, Koog aan de Zaan
tel: +31(0)756147537 / gsm: +31(0)629017610
www.dekift.nl / www.dekift.fr / www.dekift.com

De Kift **HOOFDKAAS**

1. Knoeck
2. Beguine
3. Record
4. Sherry
5. Eeuwige bewonderaar
6. Vleesmolen
7. De rivier
8. Portiek
9. Zilverstuk
10. Locomotief
11. Alleenstaande ledematen
12. Toen
13. Heisa-ho
14. Hoofdkaas